

Ріка часу

Микола Руденко

Іще мільярд людських істот, іще —
Але планетна куля не із гуми...
Куди, в якому напрямку тече
Ріка часу? Які приносить думи?

Не за горою віку перепад,
Крутіший від стрімкої Ніагари.
Та час ніколи не тече назад —
Готуйся пережити його удари.

За перепадом пінявим, крутим
Які нам уявляються химери?..
Я починаю заздрити отим,
Котрі жили десь на початку ери,

Навіщо авта? Є прудкий гривань.
Є шаблі й списи... Адже це так само,
Як у мою кавалерійську рань —
Коли в сідельці я скакав лісами.

Здається, просто: руку простягти —
І вже ти майже скіф. Подайте списа!.
І щоб ламати недругам хребти,
Не варто вчених збільшувати список.

Звичайно, це не мед — ота чума,
Що косить люд в шаленстві епідемій.
Та на сумлінні темних плям нема:
Вбивали без помпезних академій.

Тож хай собі мільярд — мені не це
Скорботним гнітом падає на груди:
Чи є у кожного своє лице?
Які вони і хто вони — ці люди?..

Ріка часу... Десь, мабуть, є пором.
Є добрі коні, бубонці на зброю...

Та знаю: не завершиться добром
Те, що з людини робота майструють.